

Mà d'obra barata

Com és possible que els immigrants, un dels grups de població (el 12,17 %) amb menys poder polític i econòmic i amb una influència social més reduïda, siguin els responsables d'un dels mals que pateix la major part de la població de la nostra societat, l'atur?

L'acceptació generalitzada de la divisió social entre els qui han nascut aquí i els que ho han fet en un altre país, molt sovint expressa un racisme latent, que s'accentua en temps de crisi. Tant important com el que expressa aquesta divisió és el que oculta, ja que distreu l'atenció sobre el que defineix essencialment la societat capitalista. L'oposició entre els que tenen el capital i els que no el tenen (el 0,9% de la població concentra el 39% de la riquesa mundial).

L'opinió negativa sobre la immigració s'estén entre la població amb rumors sense fonament sobre el favoritisme de l'Estat cap a les persones immigrants pel que fa als ajuts socials, impostos, pensions... i l'escassa aportació econòmica d'aquestes persones a l'Estat. Davant d'aquesta percepció convé aportar algunes dades: d'una banda, l'any 2005 "les persones d'origen immigrant absorbien el 5,4% de la despesa pública (18.618 milions) i aportaven el 6,6% dels ingressos totals de l'Estat (23.402 milions); el saldo net de la seva contribució era, doncs, de 4.784 milions d'euros, és a dir, la meitat del superàvit del conjunt del sector públic" (Informe de l'Oficina Econòmica del President del Govern de 2006). Per altra banda, segons l'estudi *Immigració i estat del benestar a Espanya* (Fundació La Caixa, 2011), el percentatge de persones estrangeres no comunitàries beneficiàries de pensions

a l'Estat Espanyol no arriba al 0,5%. Pel que fa a l'actuació dels serveis socials menys del 7% s'ocupen de casos de persones immigrants i el percentatge de les rendes mínimes d'inserció concedides a la població immigrant (11,2%) és molt inferior al que en proporció li correspondria.

A nivell polític la influència de les persones immigrants no comunitàries és molt escassa ja que només algunes d'elles poden votar, i únicament a les eleccions municipals. A més a més el seu poder de decisió en el sector econòmic és molt limitat ja que difícilment accedeixen als àmbits on es

troba aquest poder: els principals llocs de treball als que accedeixen se situen son a la construcció i transport com a peons, empleats domèstics, serveis de restauració o agricultura.

Així doncs, la insuficiència del sistema de pensions (idea que no es correspon amb la realitat), l'atur galopant o una certa escassetat de serveis socials no son degudes a les persones immigrants no comunitàries sinó que son resultat del funcionament del capitalisme. L'arribada d'aquestes persones correspon a un dèficit demogràfic de l'Estat, alhora que a una necessitat del capital de flexibilitzar i abaratir la mà d'obra.

Per tant, el fet de culpar els immigrants dels problemes de la majoria de ciutadans fa que no mirem en la direcció que toca, per exemple, als consells d'administració de les grans empreses i dels bancs. ■

